

संवत्सरं क्रियाहानिर्यस्य पुंसोऽभिजायते ।
तस्यावलोकनात् स्वर्गो निरीक्ष्यः साधुभिः सदा ॥
सृष्टे चानं सचेलस्य शुद्धिहेतुर्मेहासुने ॥
पुंसो भवति तस्योक्ता न शुद्धिः पापकर्मेभ्यः ॥”
इति विष्णुपुराणे ३ अंशे १८ अध्यायः ॥ * ॥
चतादौ नित्यकर्मेकरणनिषेधो यथा,—
“जानेद्द्वैतत्वे जाते नित्यकर्म्म न चाचरेत् ।
नेमित्तिकश्च तदधःसवद्रक्तो न चाचरेत् ॥
सूतके च समुत्पन्ने चुरकर्म्मणि मैथुने ।
धूमोद्गारे तथा वान्तौ नित्यकर्म्मणि संयजेत् ॥
द्रव्ये भुक्ते त्वजीर्णे च नैव भुक्त्वा च किञ्चन ।
कर्म्म कुर्यान्नरो नित्यं सूतके षटके तथा ॥
पञ्च पुष्यश्च ताम्बूलं भेषजत्वेन कल्पितम् ।
कथादिपिप्लव्यन्तश्च फलं शुक्ला न चाचरेत् ॥
जलस्थानि नरश्रेष्ठ ! भोजनान्द्रव्यजाडते ।
नित्यक्रिया निवर्त्तत सह नैमित्तिकैः सदा ॥
जलौकां गूढपादश्च क्षमिगखूपदादिकम् ।
कामाद्भनेन संसृज्य नित्यकर्म्मणि संयजेत् ॥
विशेषतः श्रिवापूर्जां प्रमोक्षपिठकौ द्विजः ।
यावद्द्वत्सर्वपर्यन्तं मनसापि न चाचरेत् ॥
महागुरुनिपाते तु क्वायं किञ्चिन्न चाचरेत् ।
आर्त्विच्यं ब्रह्मयज्ञश्च आहं देवयुतश्च यत् ॥
गुरुमाधिप्य विप्रश्च प्रकृत्यैव च पाणिना ।
न कुर्यान्नित्यकर्म्माणि रेतःपाते च भैरव ॥”

इति कालिकापुराणे ५४ अध्यायः ॥
नित्यचौरं, स्त्री, (नित्यं कालाकालाभावतो राग-
प्राप्तत्वात् सदातनं चौरम् ।) वैधेतरचौरम् ।
रागप्राप्तकेषु च्छेदनम् । यथा,—
“चूडोदिने तिथादृष्टे बुधेन्दोर्दिवसे नरः ।
नित्यचौरं प्रदुर्ब्रूते जन्ममासे न तु क्वचित् ॥”
इति ज्योतिःशास्त्रसारः ॥ * ॥
राजमार्गच्छे तु ।

“न ज्ञानमात्रमनोतुसुकभूषिताना-
मन्धक्तभुक्तरणकालनिवासनानाम् ।
सन्ध्या निशाशनिक्काजार्कदिनेषु रिक्तौ
चौरं दुहितं प्रतिपदङ्घ्रि न चापि विष्टाम् ॥”
इति ज्योतिःसूत्रम् ॥ * ॥
तत्र मासाः सौराः भाद्रपौषचैत्रा निषिद्धाः
जन्ममासोऽपि निषिद्धः तदितरे विहितः ।
वारसु बुधयोगयोर्विहितः । सामगानां मङ्गल-
वारोऽपि । तिथयस्तु नन्दारिक्तापूर्णिमामा-
वास्याष्टमौमिना विहितः । नचचाणि रेवत्य-
श्विनीपुष्यः शनिष्ठा च्येष्ठा श्रवणा स्वाती हस्ता
श्रद्धाश्रः शतभिषा पुनर्वसुः चित्रा । राजा-
देशे द्विजादिषु विवाहे षट्शतकाशौचे बन्ध-
मोक्षे यज्ञकर्म्मणि परीक्षायां निषिद्धमासादि-
ज्वपि कार्यम् । अशक्तश्चैत्रिषिद्धेऽपि दिने ।
“केशवप्रानर्त्तपुरं पाटलिपुत्रं पुरीमहीच्छे-
त्राम् ।
दितिमदितिश्च सरतां चौरविधौ भवति
कल्याणम् ॥”
इत्युच्यते कार्यम् । इति ज्योतिषम् ॥

नित्यगतिः, पुं, (नित्यं गतिरस्येति ।) वायुः । इति
हेमचन्द्रः । १ । १७२ ॥ (यथा, महाभारते ।
७ । ४५ । २२ ।

“यथा वायुर्नित्यगतिर्जलदानं शतशोऽभ्यरे ॥”
नित्यदा, स्त्री, (नित्य + दाच् ।) सर्वदा । यथा,—
“पुण्यं मधुवनं तत्र सान्निध्यं नित्यदा हरैः ॥”
इति श्रीभागवते ४ स्कन्धः ॥

नित्यदानं, स्त्री, (नित्यं देगन्दिनं दानम् ।) प्रति-
दिनकर्म्मदानम् । यथा, गरुडपुराणे ।
“नित्यं नैमित्तिकं कान्धं विमलं दानमोरितम् ।
अहन्यहनि यत् किञ्चिद्दीयतेऽनुपकारिणे ॥
अनुद्दिश्य फलं तत् स्याद्दानाक्षयाय तु नित्य-
कम् ॥”

नित्यप्रलयः, पुं, (नित्यः प्रलयः ।) चतुर्विध-
प्रलयान्तर्गतप्रलयविशेषः । यथा,—

“नित्यः सदैव ज्ञातानां यो विनाशो दिवानिशम् ॥
इति विष्णुपुराणे १ अंशे ७ अध्यायः ॥
“सदैव हीप्स्वालावत् सातत्येन ज्ञातानां दिवा-
निशं यो विनाशः स नित्यः ॥” इति तट्टीकार्या
स्वामी ॥

नित्ययौवना, स्त्री, (नित्यं स्थिरं यौवनं यस्याः ।)
द्रौपदी । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३७४ ॥ (नित्यं
यौवनं गच्छेति ।) स्थिरयौवने, त्रि ॥

नित्यवैकुण्ठः, पुं, (नित्यः सनातनो वैकुण्ठः ।)
विष्णोः स्थानविशेषः । यथा,—

“ऊर्द्धं नभसि संवष्टो नित्यवैकुण्ठ एव च ।
आत्माकाशसमो नित्यो विस्ततश्चन्द्रविवन्वत् ॥
ईश्वरेच्छासमुद्भूतो निलच्छच्च निराश्रयः ।
आकाशवत् सुवित्तरश्चास्यरत्ननिर्मितः ॥
तत्र नारायणः श्रीमान् वनमाली चतुर्भुजः ।
लक्ष्मीसरस्वतीगङ्गातुलसीपतिरौश्वरः ॥
सुनन्दनन्दकुमुदप्रार्थदादिभिरन्वितः ।
सर्वेशः सर्वसिद्धेशो भक्तानुग्रहकारकः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसख्ये १५ अध्यायः ॥
नित्या, स्त्री, (नित्य + टाप् ।) पार्वती (यथा,
मार्कण्डेये । ८५ । ८ ।

“रौद्रायै नमो नित्यायै गौरीयै घात्रे नमो नमः ॥”
मनसा देवी । इति श्रद्धरत्नावली ॥ शक्ति-
विशेषः । अस्या मन्त्रो यथा,—

“वाग्भद्रं कामवीजश्च नित्यकिञ्चन मदी पुनः ।
द्रवे वङ्गिब्रह्मैतौ दादृशाण्योऽयमीरितः ॥”
ध्यानं यथा,—
“ऊर्द्धं ह्रमौलिसखाममराभिनन्द्या-
मम्भोजपाशखण्डिपूर्णकपालहस्ताम् ।
रक्ताङ्गरागरुनाभरण्यां त्रिनेत्रां
ध्यायेच्छिवस्य वनितां मदविह्वलाङ्गीम् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥
(तन्त्रविशेषः । यथा, महासिद्धसारखते ।
“गणेशविनयिणीतन्त्रं नित्यातन्त्रं श्रिवागमम् ॥”)
नित्यानध्यायः, पुं, (नित्यं सर्वथा यथा तथा अन-
ध्यायः अध्ययनाभावः ।) सर्वथा वञ्चनीयवेद-
पाठकालादिः । यथा,—

“इमान्नित्यमनध्यायानधीयानो विवच्येयुः ।
अध्यापनश्च कुञ्जाणः शिष्यानां विधिपूर्वकम् ॥
कर्णसवेऽनित्ये राज्ञौ दिवा पांसुसम्प्लवने ।
एतौ वर्णाखनध्यायावध्यायज्ञाः प्रचक्षते ॥
विद्युत्सन्नितवर्षेण महोक्त्वानाश्च संभवे ।
आकालिकमनध्यायमैतेषु मसुरज्वीत् ॥
एतांस्त्वभुदितान् विद्यात् यदा प्रादुष्कृतास्मिन् ।
तदा विद्यादनध्यायमश्रुतौ चाभ्यदर्शने ॥
निर्घाति भूमिचलने ज्योतिषाश्चोपसर्जने ।
एतानाकालिकान् विद्यादनध्यायाश्रुतावपि ॥
प्रादुष्कृतेष्वस्मिन् तु विद्युत्सन्नितनिश्चने ।
सज्योतिः स्यादनध्यायः शिषे राज्ञौ यथा दिवा ॥
नित्यानध्याय एव स्याद्भ्यामेषु नगरेषु च ।
धर्मनेपुण्यकामानां पूतिगन्धं च सर्वदा ॥
अन्तर्गतश्रवे यामे दृष्यस्य च सन्निधौ !
अनध्यायो ह्ययमाने समवाये जनस्य च ॥
उदके मथ्यरात्रे च विष्णुवन्द्य विचर्त्तने ।
उच्छिष्टः आहृष्टक् चैव मनसापि न चिन्तयेत् ॥
प्रतिगृह्य द्विजो विद्वानेकोद्दिश्य केतनम् ।
त्राहं न कीर्त्तयेद्ब्रह्म राज्ञो राज्ञोश्च सूतके ॥
यावदेकादुदितस्य गन्धो लेपश्च तिष्ठति ।
विप्रस्य विदुषो देहे तावद्ब्रह्म न कीर्त्तयेत् ॥
शयानः प्रौढपादश्च कृत्वा चैवावसक्तधिकाम् ।
नाधीधीतामिवं जगद्धा सत्कामाद्भवे च ॥
नीहारे वांशशब्दे च सन्धयोरैव चोभयोः ।
अमावास्याचतुर्दश्याः पौर्णमास्यष्टकासु च ॥
अमावास्या शुभं हन्ति शिष्यं हन्ति चतुर्दशीं ।
ब्रह्माष्टकापौर्णमास्यौ तस्मात्ताः परिवर्त्तयेत् ॥
पांसुवर्षे दिशां दाहे गोमायुविरते तथा ।
श्वखरोरुश्च च रवति पङ्क्तौ च न पठेद्द्विजः ॥
नाधीधीतश्चानान्ते यामान्ते गोब्रजेऽपि वा !
वसित्वा मैथुनं वाचः आह्निकं प्रतिगृह्य च ॥
घ्राणि वा नदि वाप्राणि यत् किञ्चित् आह्निकं
भवेत् ।

तद्दालभ्याप्यनध्यायः पाण्ड्यास्थो हि द्विजः
सूतः ॥
चौरैरुपसृते यामे सन्धमे चाभिकारिते ।
आकालिकमनध्यायं विद्यात् सर्वानुतेषु च ॥
उपाकर्म्मणि चोत्सर्गं चिरार्चं चैषणं सूतम् ।
अष्टकासु त्वहोरात्रश्लवन्तासु च रात्रिषु ॥
नाधीधीताश्चमाहृष्टो न वृत्तं न च हस्तिनम् ।
न नायं न खरं नोर्द्धं नैरिणस्यो न यानगः ॥
न विवादे न कलहे न सेनायां न सङ्गरे ।
न सुक्तमात्रे नाजीर्णे न वसित्वा न सूतके ॥
अतिथिश्चानशुचाप्य मारुते वाति वा भ्रष्टम् ।
रुधिरं च सुते गात्राच्छ्लेषे च परिच्यते ॥
सामध्यायाद्यज्ञेषु नाधीधीत कदाचन ।
वेदस्थाधीत्य वाप्यन्तमारण्यकमधीत्य च ॥
ऋग्वेदो देवदेवो यजुर्वेदस्तु आरुयः ।
सामवेदः सूतः पित्रस्तस्मात्तस्याश्चिर्षनिः ॥
एतद्विदन्तो विद्वांसस्त्वयोनिष्कर्षमन्वहम् ।
ज्ञातः पूर्वमभ्यस्य पश्चाद्दिदमधीयते ॥